

— odločbo Evropske centralne banke (ECB), ki je bila sporočena z dopisi z dne 17. septembra 2010 in 21. oktobra 2010 in s katero je bil zavrnjen dostop do dokumentov, za katerega sta pritožnika zaprosila v skladu z odločbo ECB z dne 4. marca 2004 (ECB/2004/3) o dostopu javnosti do dokumentov ECB⁽¹⁾, razglasi za nično. Sodišče naj bi moralo to odločbo razglasiti za nično, ker:

(i) naj bi ECB pri tej odločbi storila očitno napako pri presoji in/ali zlorabila pooblastila; in

(ii) naj bi bila edina zakonita odločitev ECB odobritev dostopa do teh dokumentov, kot je bilo zaproseno.

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča v delu, v katerem je bila pritožnikoma naloženo plačilo stroškov ECB. Splošno sodišče naj bi namreč v tej sodbi napačno uporabilo pravo.

— podredno, zadeva naj se vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje v skladu s pravno presojo Sodišča v zvezi s to pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnika trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo:

— ker je napačno razlagalo člen 4.1(a) odločbe Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 (ECB/2004/3), ki določa izjemo od splošne pravice dostopa do dokumentov, določene s členom 2 te odločbe;

— ker meni, da je ECB lahko odločila, da bi razkritje zahtevanih dokumentov ogrozilo gospodarsko politiko EU in Grčije;

— ker je napačno razlagalo člen 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah;

— ker ni upoštevalo trditve pritožnikov v zvezi s členoma 4.2 in 4.3 odločbe ECB;

— ker je napačno ocenilo stroške.

Pritožba, ki sta jo Nexans France SAS in Nexans SA 24. januarja 2013 vložili zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 14. novembra 2012 v zadevi Nexans France SAS, Nexans SA proti Evropski komisiji (T-135/09)

(Zadeva C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Nexans France SAS, Nexans SA (zastopniki: M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, odvetnik, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je zavrnjen drugi del prvega tožbenega razloga, s katerim se zatrjuje, da je bilo geografsko področje odločbe o hišni preiskavi preširoko in nezadostno opredeljeno;

— na podlagi dostopnih informacij za nično razglasi odločbo o hišni preiskavi, ker je bil njen geografski okvir preširok, neustrezno utemeljen in nezadostno opredeljen; oziroma, podredno, zadevo v ponovno odločanje vrne Splošnemu sodišču, da naj le-to odloči v skladu s presojo pravnih vprašanj, ki jo opravi Sodišče;

— razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je določeno, da družba Nexans nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki jih je priglasila Evropska komisija v postopku pred Splošnim sodiščem, ter naj Komisiji naloži, naj plača stroške družbe Nexans, ki so slednji nastali pred Splošnim sodiščem, in sicer v znesku, ki se zdi Sodišču ustrezen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov družbe Nexans v teh postopkih.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici trdita, da je Splošno sodišče nepravilno zavrnilo njuno tožbo za razglasitev ničnosti odločbe o hišni preiskavi, ker je bila slednja nezadostno natančna, preširoka z vidika geografske uporabe in ker je veljala za vsak sporen sporazum in/ali usklajeno ravnanje, ki se je „verjetno izvajal v svetovnem merilu“. Pritožnici prav tako trdita, da je Splošno sodišče nepravilno odredilo plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL L 80, str. 42.